

De wietpas en het sociaal clubmodel

De wietpas en het sociaal clubmodel

Meningen en verwachtingen van coffeeshopbezoekers in Utrecht

Marije Wouters & Dirk J. Korf

M.m.v. Shima Asadi, Cecilia Le & Sarsani Schenk

Dit onderzoek is uitgevoerd in opdracht van de GG&GD van de gemeente Utrecht.

Wouters M & Korf, DJ

De wietpas en het sociaal clubmodel. Meningen en verwachtingen van coffeeshopbezoekers in Utrecht / M. Wouters & D.J. Korf

Met lit. opgave

Amsterdam: Rozenberg Publishers (2011)

ISBN: 978 90 3610 271 1

Trefw.: Coffeeshop, Utrecht

NUR 740

© 2011, de auteurs.

6 Samenvatting en conclusie

In de zomer van 2011 zijn in coffeeshops in de stad Utrecht **444** bezoekers geïnterviewd, verdeeld over twee groepen: 356 *Utrechtse coffeeshopbezoekers* (Nederlands sprekende bezoekers, waarvan de meesten in Utrecht wonen) en 88 *toeristen*.

Profiel Utrechtse coffeeshopbezoekers

De geïnterviewde Utrechtse coffeeshopbezoekers vormen een redelijke doorsnee van de bezoekers die op piekdagen en piekuren in coffeeshops worden aangetroffen (met uitzondering van toeristen; zie later). Frequente bezoekers – en daarmee waarschijnlijk ook frequente cannabisgebruikers – zijn bij dergelijke onderzoeken oververtegenwoordigd. Twee op de drie geïnterviewde bezoekers blowen dagelijks of bijna dagelijks.

De gemiddelde leeftijd is 30.8 jaar; dat komt goed overeen met cannabisgebruikers in Nederland. De meerderheid is man (86%). Bijna tweederde is autochtoon, ongeveer zoals bij de gehele bevolking van Utrecht. Dat is het meest opvallende verschil met Amsterdamse coffeeshopbezoekers, maar daar wonen ook meer allochtonen. De overgrote meerderheid van de bezoekers woont in of dicht bij Utrecht.

De Utrechtse coffeeshopbezoekers zijn tamelijk honkvast en gaan vooral naar de coffeeshop waar zij werden geïnterviewd. Het kost in doorsnee 10 minuten om van hun huis naar deze coffeeshop te gaan. Het vaakst komen ze op de fiets of lopend, gevolgd door de auto en veel minder met het openbaar vervoer of op de scooter. De piek in coffeeshopbezoek ligt duidelijk in de avonden, op afstand gevolgd door de middag. Meer bezoekers gaan alleen of vooral naar de coffeeshop om er cannabis te halen dan alleen of vooral om er te zitten. Bezoekers hebben vaker een voorkeur voor wiet boven hasj.

De wietpas

Ook wat betreft de wietpas vallen de grote overeenkomsten met coffeeshopbezoekers in Amsterdam op. Spontaan is ruim driekwart van de Utrechtse bezoekers tegen registratie om de wietpas te kunnen krijgen. Wordt hen voorgehouden dat het echt zou moeten, dan breekt het verzet wat af en zegt 32% zich te zullen laten registreren. De meerderheid wil dus ook dan de wietpas niet. Een klein deel van de weigeraars zegt dan anderen voor hen naar de coffeeshop te laten gaan (8% van de totale steekproef), bijna een op de vijf (18%) wil dan zelf wiet gaan kweken of van een wietteler gaan kopen, en een derde (33%) kiest ervoor om op andere manieren hun cannabis te kopen (thuisbezorgers, andere dealers). Opvallend genoeg zegt 8% bij de invoering van de wietpas te zullen stoppen met blowen.

Het sociaal clubmodel

De bekendheid van Utrechtse coffeeshopbezoekers met het sociaal clubmodel (of: de cannabisclub) verschilt per coffeeshop, maar over de volle breedte hebben twee op de drie bezoekers er nooit van gehoord. Toch zou – na korte uitleg van het model – 42% wel of misschien wel lid willen worden. Niet geheel verassend is de animo hiervoor groter onder wietrokers dan onder hasjrokers. Vooralsnog schatten we dat tussen 533 en 1670 cannabisgebruikers in Utrecht zouden willen deelnemen aan het sociaal clubmodel. Dat indiceert een behoorlijk draagvlak onder de lokale gebruikers. Het valt nu echter niet te zeggen hoeveel gebruikers daadwerkelijk lid worden wanneer de plannen doorgang zouden vinden.

De belangrijkste redenen om lid te willen worden hebben te maken met de kwaliteit (beter, niet vervuild, smaak, THC-gehalte). Daarnaast denken gebruikers dat de wiet dan goedkoper is. Ook spelen plezier in het zelf kweken en de gezelligheid mee. Winstbejag lijkt nauwelijks een rol te spelen.

De belangrijkste reden om geen lid van een cannabisclub te willen worden is – net als bij de bezwaren tegen de wietpas – gelegen in de afkeer van registratie. Daarnaast gaat men vaak liever naar de coffeeshop en vindt zelf kweken te veel gedoe.

Als de Utrechtse coffeeshopbezoekers zouden moeten kiezen tussen de wietpas en de cannabisclub, is de voorkeur gelijkelijk verdeeld, maar ruim de helft zegt geen van beide te willen. Als beide zouden worden ingevoerd en de bezoekers moeten kiezen, blijft nog steeds ruim de helft tegen, maar verschuift de keuze in de richting van de wietpas. Net als bij de wietpas zegt een fors deel er dan voor te kiezen om op andere manieren aan hun cannabis te zullen komen en een kleiner deel te zullen stoppen met blowen.

Niet-westerse coffeeshopbezoekers zijn veel minder dan westerse geporteerd voor de wietpas en de cannabisclub. De animo voor de cannabisclub is het grootst onder de (bijna) dagelijkse blowers en de 35-plussers.

Toeristen en de wietpas

De geïnterviewde toeristen zijn iets jonger (gemiddeld 26.0 jaar) en iets vaker van het vrouwelijk geslacht (22%) dan de Utrechtse coffeeshopbezoekers. De overgrote meerderheid komt uit een EU-land. De meeste toeristen in Utrechtse coffeeshops gebruiken ook in hun eigen land cannabis. Zij komen vaker naar de coffeeshop om er te zitten dan de Utrechtse coffeeshopbezoekers. Net als bij de Utrechtse coffeeshopbezoekers is er bij de toeristen niet veel draagvlak voor de wietpas.

Ongeveer tweederde zegt niet bereid te zijn om zich te laten registreren om een wietpas te kunnen verkrijgen – en degenen die het wel zouden doen, stellen vaak als voorwaarde dat zij daarmee naar verschillende coffeeshops mogen. Van deze weigeraars zegt een deel dan maar geen cannabis te zullen gebruiken, maar een veel groter deel denkt dan in Utrecht toch wel aan hasj of wiet te kunnen komen – via iemand met een wietpas, met een valse wietpas, op straat et cetera. Wordt aan de wietpas een wachttijd van 24 uur gekoppeld voordat je je eerste cannabis mag kopen, dan wordt animo nog minder en blijft een op de vijf over.

Afgaand op wat de toeristen in Utrechtse coffeeshops van de wietpas vinden, valt een daling in het toerisme te verwachten. Bijna de helft van de toeristen in Utrechtse coffeeshops zegt minder, veel minder of zelfs nooit meer naar Utrecht te zullen komen als de wietpas verplicht wordt. Wanneer toeristen helemaal uit coffeeshops geweerd zouden worden, neemt hun animo nog verder af en denkt bijna tweederde de stad minder, veel minder of zelfs helemaal niet meer te bezoeken.

Huidig en toekomstig koopgedrag

Aangezien het onderzoek plaatsvond in coffeeshops, is het geen verrassing dat de geïnterviewde Utrechtse coffeeshopbezoekers hun cannabis ruim 9 van de 10 keer in de coffeeshop verkrijgen. In de andere gevallen is dat het vaakst bij vrienden en kennissen (die de hasj of wiet waarschijnlijk vaak zelf weer uit de coffeeshop hebben), minder bij een dealer of teler thuis of bij een 06-dealer (die het komt bezorgen). Aanschaf op straat komt zelden voor.

Het staat buiten kijf dat de invoering van de wietpas consequenties zal hebben. Tot op zekere hoogte kan het sociaal clubmodel soelaas bieden, maar dan voor een specifieke groep van vooral autochtone cannabisgebruikers.

Net als in Amsterdam is de meerderheid van de coffeeshopbezoekers tegen de wietpas. In welke mate zij dit volhouden als de wietpas daadwerkelijk wordt ingevoerd, valt niet met zekerheid te zeggen. Maar aannemelijk is wel dat een deel van de huidige coffeeshopklanten er zo veel moeite mee heeft om officieel als cannabisgebruiker te boek te staan, dat zij liever stoppen met bloeien of uitwijken naar andere leveranciers. Het is de vraag in hoeverre degenen die zeggen te zullen stoppen, dit ook echt zullen doen. Intentie is immers geen garantie voor daadwerkelijke gedragsverandering. Dit geldt ook voor de verplaatsing van de cannabisverkoop. Het is aannemelijk dat verplaatsing zal ontstaan, maar onzeker is nu nog in welke mate en in welke vorm. Zoals de kaarten er nu voor liggen, is vooral verplaatsing naar thuiscircuits en bezorgdiensten te verwachten, maar uitbreiding naar de straathandel is zeker niet uit te sluiten.